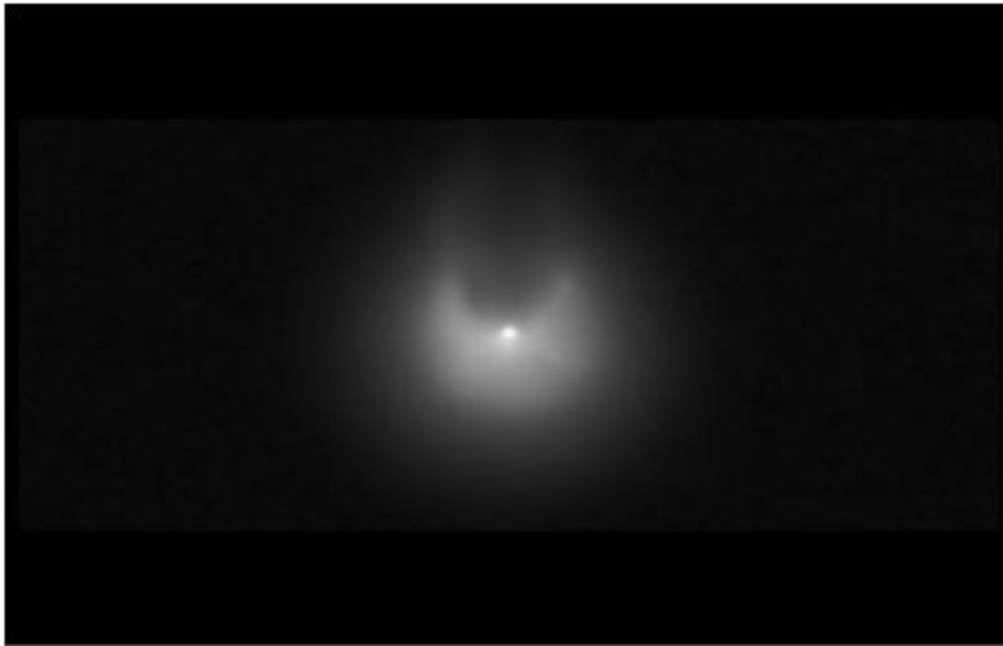

8 april ZONNE-ECLIPS en PLANETAIRE UITLIJNINGEN DEEL 2

Voordat we het over de eclips hebben, kijken we eerst naar de komeet Pons-Brooks die in deel 1 al genoemd werd. Verwacht wordt dat deze komeet zijn maximale helderheid zal bereiken in april en zijn dichtste nadering, het perihelium, zal plaatsvinden rond de totale eclips en zeer dicht bij Jupiter en Uranus. Afhankelijk van zijn activiteit kan hij zichtbaar zijn tijdens de eclips, omdat hij nu niet te zien is aan de nachtelijke hemel. We hebben dus de hoogst ongebruikelijke gebeurtenis van een totale zonsverduistering met een komeet die in de buurt komt. Hij wordt de 'Gehoornde Komeet' of 'Duivelskomeet' genoemd vanwege de opvallende hoornvorm in zijn staart (zie de afbeelding hieronder). Hij wordt ook wel de 'Moeder van de Draken' genoemd, omdat het de moederkomeet is die ons de Draconiden-meteorenregen brengt, vanuit de regio van het sterrenbeeld Draco, de Draak, in de eerste week van oktober, vlak na Michaëlsdag (29 september). Deze komeet is een periodieke komeet, zoals de komeet van Halley. Hij keert ongeveer elke 70-71 jaar terug en werd voor het eerst ontdekt in 1812 en opnieuw in 1883. Hij kwam voor het laatst terug in 1953 en nu weer in 2024. De volgende terugkeer is in 2095. Kometen komen uit de gebieden rondom ons zonnestelsel, de Kuiper gordel en de grote omringende kosmische sfeer van de Oortwolk.

Op 8 april hebben we te maken met een unieke situatie tussen aarde, maan en vaste ster (onze zon), terwijl een komeet dan ook het dichtst bij onze zon komt. Met deze komeet hebben we een entiteit die het tegenovergestelde van de maan vertoont en die als actieve entiteit aan het werk is in een eclips die het leven/licht van onze ster blokkeert. De maan is een overgeïncarneerd gemineraliseerd dood lichaam, dat een zeer regelmatig ritme rond de aarde heeft. Rudolf Steiner beschrijft alle maanlichamen als 'lijken' van hun planetaire lichamen, afgeworpen van de planeet. De komeet daarentegen verschijnt als een bliksemschicht die onverwacht en onvoorspelbaar (op een paar periodieke kometen na) door de kosmos schiet als een zuiver spirituele kracht, die op zijn reis de dichte en schadelijke astraliteit verzamelt als zijn 'lichaam' totdat hij weer verdwijnt uit ons ruimtelijk zonnestelsel naar een spirituele dimensie vanwaar hij kwam.

De afbeelding hieronder geeft een beeld van de radicaal andere kwaliteit van de komeet in relatie tot ons zonnestelsel. Hoewel in deze afbeelding de baan van de komeet wordt weergegeven als een ellips, beschrijft Rudolf Steiner dit als een materialistische illusie gebaseerd op berekeningen.

Volgens Steiner is de komeet, vanaf het moment dat hij verdwijnt tot het moment dat hij weer verschijnt, niet aanwezig in het universum zoals wij die kennen. *Occulte visie laat ons zien, dat, de komeet echter uit het fysieke zicht verdwijnt, hij oplost en zijn weg vervolgt door een wereld die niet beperkt is tot de gewone drie dimensies van de ruimte; hij bestaat niet langer in de gewone wereld. Hij verdwijnt eigenlijk aan de ene kant en verschijnt weer aan de andere kant. (zie referentiebron hieronder).* Dit is verwant aan een menselijke individualiteit, die het aardse leven verlaat als één persoon, maar reïncarneert als een ander individu. Zoals Dr. Elisabeth Vreede in haar brieven aan de leden van de Antroposofische Vereniging heeft geschreven: *de identiteit van twee kometen kan net zo min worden vastgesteld als de identiteit tussen Rafaël en Novalis [zijn reïncarnatie] kan worden vastgesteld met louter uiterlijke middelen. De onderliggende eenheid is een spirituele impuls in de bovenzinnelijke wereld.* (Dr. Elisabeth Vreede, was een collega van Rudolf Steiner en werd door hem aangesteld als hoofd van de Mathematisch-Astronomische Sectie van het Genootschap in Dornach. Zij was de mentor en collega van Willi Sucher tot haar dood in 1943. Dit citaat komt uit Brief 10, juni 1928)¹

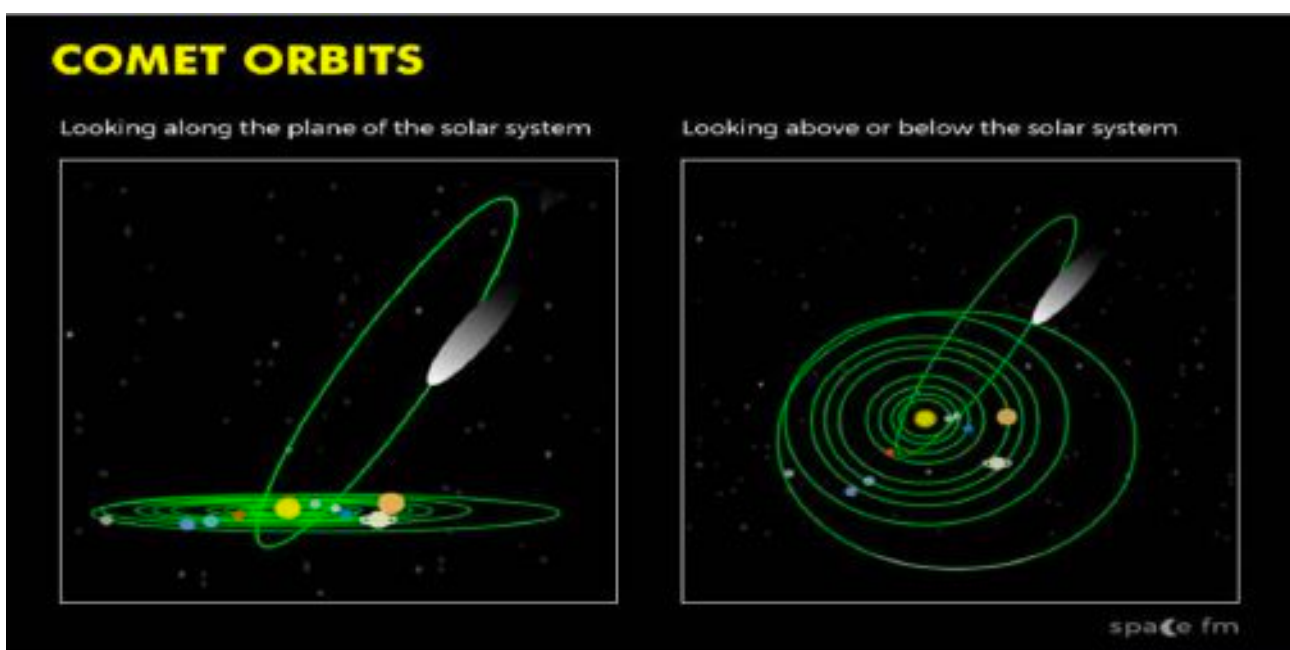

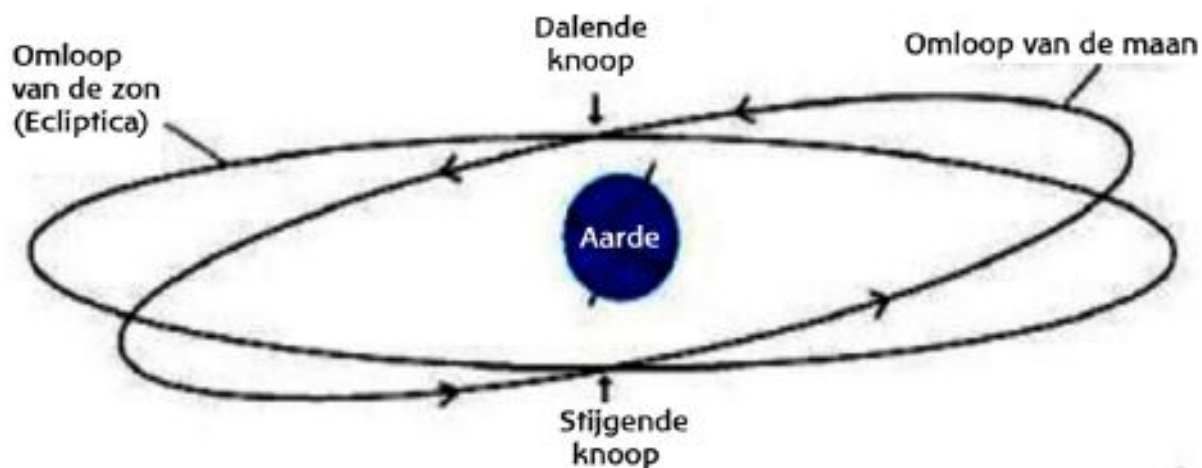
Image van www.space.fm

Welk doel dient de komeet? (Uit *De Geestelijke Wezens en de Hemelse Lichamen*, Helsingfors, Finland, lezing 7, GA 136)

Maar zelfs als je het menselijk leven op aarde beschouwt, zul je toegeven dat er door middel van dit menselijk leven een aantal astrale wezens, van astrale vormen, ontstaan die feitelijk schadelijk zijn, het leven belemmeren. Vanuit de mens zelf stromen voortdurend verkeerde, onedele, kwade gedachten voort; dit zijn, zoals wij weten, werkelijkheden, die in de astrale wereld overgaan en daar blijven bestaan; zodat de astrale sfeer van een planeet niet alleen door de normale substanties van zijn psychisch wezen wordt gevuld, maar ook door deze uitgestorte astrale substantie. Als we alleen al alle schadelijke krachten zouden onderzoeken die door de verschillende Luciferische geesten worden voortgebracht, zouden we een enorme massa schadelijke, astrale substanties in een planetair systeem moeten vinden. En op een merkwaardige manier laat de occulte visie, die een tijdlang de gelegenheid heeft gehad om komeetachtig leven te observeren, ons zien dat alles van komeetachtige of

¹ Voor de Nederlandse uitgave van het boek *Antroposofie en astronomie*, de astronomische brieven van Elisabeth Vreede 1927 - 1930 [klik hier](#)

En voor meer informatie over Elisabeth Vreede [klik hier](#)

meteoorachtige aard er altijd naar streeft om alle schadelijke astrale producten om zich heen te verzamelen en ze uit het planetaire systeem te verwijderen... het schadelijke Luciferische kwaad wordt door de kometen uit het planetaire systeem weggedragen... We moeten het komeetachtige leven dus beschouwen als iets dat voortdurend als een donderstorm in het planetaire systeem werkt en het reinigt. Door de passage van een komeet door het planetaire systeem wordt een poging gedaan om de schadelijke zaken die in het systeem zijn opgeroepen door de schadelijke astrale stralingen van wezens te ontdoen van het planetaire systeem.

En verder, in het bijzonder met betrekking tot de komeet van Halley, een andere periodieke komeet zoals de huidige komeet van Pons-Brooks, uit *The Reappearance of Christ in the Etheric*, GA 118,4. Mysteries van het Universum:

Kometen en de Maan, Stuttgart, 5 maart 1910:

*De komeetachtige natuur is iets elementairs; het wakkert dingen aan en is in zekere zin noodzakelijk opdat de voortschrijdende evolutie vanuit de kosmos op de juiste manier ondersteund wordt... Dit is hoe de werking van de komeet zich nu uitdrukt: wanneer het menselijke Ik een stap voorwaarts zet, dan moeten, opdat de hele mensheid vooruit kan gaan, het fysieke en het etherische of levenslichamen dienovereenkomstig worden omgevormd. Als het Ik in de negentiende eeuw anders moet denken dan in de achttiende eeuw, moet er ook iets zijn dat de uiterlijke uitdrukking van het Ik in de fysieke en etherische lichamen verandert - en dat iets is de komeet! **De kometen werken op het fysieke en het etherische of levenslichaam van de mens in op zo'n manier dat ze in feite organen creëren, gevoelige organen die geschikt zijn voor de verdere ontwikkeling van het Ik - het Ik-bewustzijn zoals het zich vooral heeft ontwikkeld sinds de inbedding van de Christus-impuls in de aarde. Sinds die tijd is de betekenis van de verschijning van de komeet dat het Ik, terwijl het zich van stadium tot stadium ontwikkelt, fysieke en etherische organen ontvangt die het kan gebruiken.***

In dit citaat kunnen we misschien enkele van de punten zien die in Deel 1 naar voren zijn gebracht over de uitdagingen en vragen van de planetaire configuraties in relatie tot het ontwaken van het 'nieuwe zien' of het nieuwe denken waartoe opgeroepen wordt en de karmische uitdagingen met de oude vertragende krachten binnen de evolutie. Hier kunnen we ons de karmische taak van Saturnus herinneren, die nu Mars ontmoet, de oorlogszuchtige planeet, of Jupiter, die de toekomstige vooruitgang van de evolutie vasthoudt, en Uranus ontmoet met zijn potentieel voor revolutionaire impulsen en zelfs verlichting. Uit de komeetachtige 'onweersbui' van zuivering van astrale krachten en het loslaten van schadelijke en destructieve astraliteit tijdens de zonsverduistering, is misschien een nieuw element in staat om ons bewustzijn binnen te komen. Deze komeet wordt gezonden door de hoogste spirituele hiërarchieën voorbij de planetaire sferen om 'de dingen wakker te

schudden' om 'de voortgang van de evolutie juist te ondersteunen' en 'de verdere ontwikkeling van het Ik'.

Nu kunnen we ons richten op de zonsverduistering van 8 april.

Klik op de link voor een video van het pad van de [eclips over NoordAmerika](#)

Het donkerste rode centrum in de video is het pad van volledige zonsverduistering.

Bij elke nieuwe maan komt de maan natuurlijk tussen de aarde en de zon, maar bij een eclips vindt deze uitlijning plaats in een van de twee maansknooppunten, dat zijn de twee punten op het eclipticavlak waar het pad van de maan de zon snijdt.

De maansknopen zijn spirituele portalen van de maansfeer naar de zonneseer. Dus, als de maan in de maansknoop komt op hetzelfde moment dat deze tussen de aarde en de zon komt, dan staat de maan in die poort en wordt de zon geblokkeerd van de aarde in een verduistering, die gedeeltelijk of totaal kan zijn, afhankelijk van de exacte tijd en hoek van deze uitlijning. Dit moment duurt slechts een paar minuten op elke plek op de werelddbol omdat de maan en de aarde blijven bewegen zodat de schaduw tijdens de rotatie over het oppervlak van de aarde beweegt.

Op 8 april wordt de zon verduisterd door een totale zonsverduistering. Zoals de afbeelding hieronder laat zien, loopt het pad van deze totale zonsverduistering van zuid naar noord, van Mexico door het hart van de Verenigde Staten tot in het noordoosten. Elke eclips kan worden gezien als een wezen met een biografie. Het heeft een geboorte, een rijping, een neergang en een dood. De levenscyclus van eclipswezens wordt gedefinieerd door een [Saroscycli](#). Elke Saros-cyclus duurt ongeveer 18 jaar en is gerelateerd aan de volledige cyclus van de maansknopen. Eén Saros kan dus worden vergeleken met één jaar in een mensenleven als we kijken naar zijn biografische leven. Elk Eclipswezen leeft 70+ Saroscycli die in totaal ongeveer 12 tot 13 eeuwen beslaan. Het Eclipswezen dat zich zal manifesteren als deze Grote Amerikaanse Eclips staat in de astronomie [bekend als Saros 139](#) (zie nr 30). Deze eclips werd 'geboren' op 17 mei 1501 en zal zijn levenscyclus na 1262 jaar voltooien op 3 juli 2763. Deze verduistering is de 30e van 71 verduisteringen in deze Saros-biografie, wat dan gelijk staat aan het 30e jaar in zijn levenscyclus.

Rudolf Steiner spreekt over deze zonsverduisteringen, wanneer de maan de zon blokkeert en een schaduwkegel op de aarde werpt. Deze schaduw creëert een soort trechtervormig pad waardoor de duistere en destructieve krachten van de aarde kunnen vrijkomen naar de kosmos, zonder de kracht van de zon om ze tegen te houden. De eclips dient dus als een soort 'uitlaatklep' voor de destructieve astrale krachten die door mensen en andere destructieve entiteiten zijn opgebouwd om de aarde te verlaten. Hij vergelijkt het met zoets als een stoomventiel dat opgebouwde druk loslaat. Mensen op aarde, die daar gevoelig voor zijn, kunnen dan misschien ervaren dat destructieve kwade krachten uit de aarde opstijgen om in de kosmos te worden opgenomen. Er is een reden dat vroegere volkeren grote angst hadden voor deze zonsverduisteringen wanneer de levengende zon verduisterd werd en de opwellende krachten van het kwaad werden losgelaten in de hemelen. Deze verduistering maakt dan, volgens Rudolf Steiner, de vrijlating van luciferkrachten in de kosmische ruimten mogelijk, waar ze dan andere rampen kunnen voortbrengen. In deze eclips hebben we ook de komeet in de buurt als een soort zuiverende astrale onweersbui die deze vernietigende astrale krachten opveegt om de astrale wereld te zuiveren en ze uit ons zonnestelsel te verwijderen. We kunnen deze tweevoudige activiteit dus beschouwen als een soort loslaten en opruimen van deze krachten in de kosmos. Het is een mysterie hoe al deze activiteit van eclipsen, kometen en planetaire configuraties zich op dit moment op aarde zal manifesteren en ontvouwen.

Om nog een element aan deze vraag toe te voegen, nu ik nadenk over het loslaten van de negatieve astraliteit, deze eclips is zeven jaar na een andere totale Amerikaanse eclips in augustus 2017, die de VS doorkruiste van noord naar zuid door het hartland en naar beneden door het zuidoosten. Hieronder zie je een afbeelding van de kruising van deze twee eclips paden.

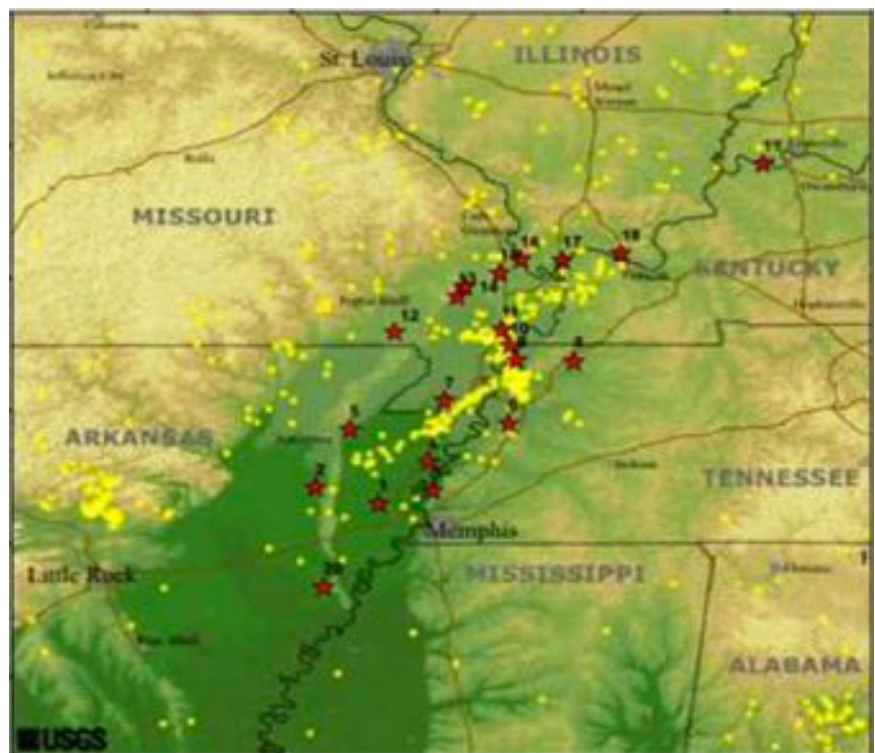

Een belangrijk element rond de naderende eclips ontdekte ik tijdens het luisteren naar een recente presentatie over de spirituele geografie van de Verenigde Staten, gegeven door Robert Karp, waar ik later contact mee opnam. Als we nadenken over de mogelijke soorten 'vrijlating' van destructieve kwade krachten van de aarde tijdens een zonsverduistering, dan moeten we natuurlijk rekening houden met de ondergrondse krachten die onder het aardoppervlak gevangen zitten, in de onderstoffelijke-ethers. In zijn presentatie sprak Robert over een gebied met spleten in het hart van de Verenigde Staten, dat aanleg heeft voor aardbevingen. Zelfs dit beeld op zich van de tektonische

plaat 'breuk' in het hart van de VS zal betekenis hebben voor degenen onder ons die momenteel de situatie in de VS ervaren. De laatste grote aardbeving daar was in 1811/1812, waardoor de Mississippi tijdelijk achteruit stroomde. Dit gebied in het hart van de VS wordt de seismische zone van New Madrid genoemd. Toen ik met Robert sprak, keek ik naar de kaart van het snijpunt van de twee grote totale eclips paden over de VS en ontdekte dat het centrum van dit grote kruis van de eclips paden in deze seismische breukzone lag waar Illinois, Kentucky en Missouri samenkomen, met het exacte punt in de buurt van een klein stadje in Zuid Illinois. Dit is zeker de moeite van het overwegen waard als deze gebeurtenis zich ontvouwt.

Dus hoe kunnen we deze eclips bewust tegemoet treden? Eén antwoord is te vinden in het uiterlijk van de zon tijdens de eclips. (zie afbeelding hieronder) Het centrum van de zon wordt verduisterd door de schaduw van de maan, maar dit biedt een prachtig uitzicht op de corona die rond de zon straalt en die eigenlijk alleen zichtbaar is tijdens de eclips. Als het zonportaal verduisterd is, stroomt het levende licht van de zon niet naar de aarde om de straling van de aarde te absorberen en te onderschepenen. Daarom wordt het losgelaten in de kosmos zoals Steiner aangeeft, om daar

problemen te creëren. We kunnen deze prachtige corona duidelijk zien en moeten onze gedachten richten op de energie van de Christuskracht die vanuit deze kroon van de zon door de kosmos straalt en deze energie die nu vanuit het binnenste van de aarde straalt door de vereniging van mensen met deze spirituele kracht. Tijdens de eclips is er geen tijd voor innerlijke meditatie, maar om volle-

dig wakker te zijn voor de Christuskracht in ons om zijn licht in deze schaduwtijd te brengen. We moeten ook rekening houden met de suggesties rond de sterren-constellaties die in Deel 1 beschreven zijn, omdat deze gebeurtenissen van eclips en komeetlocatie allemaal deel uitmaken van de grotere wijsheid en context van deze onderlinge relaties van de kosmische intelligenties van de planetaire wezens en sterren.

Tot slot wil ik graag een favoriet citaat van Rudolf Steiner delen over onze relatie tot de kosmos.

Wanneer we zo naar de hemelse ruimten kijken, kunnen we door zulke overpeinzingen ook een morele indruk krijgen die, als we de machtige werking van de hiërarchieën in de kosmische ruimte een beetje invloed op ons laten krijgen, ertoe moet leiden dat we worden weggetrokken van de hartstochten, verlangens, impulsen en concepten die ons fysieke aardse leven tot wasdom brengt. Deze zijn, in essentie, datgene wat in de ontwikkeling van de aarde naar beneden werpt wat de mensheid in groepen verdeelt, wat mensen over de hele wereld tot tegenstanders of partizanen maakt, in de meest uiteenlopende richtingen. In een hogere morele zin bereiken we een gevoel van vrijheid, als we ons maar voor een korte tijd bevrijden van de beschouwing van aardse dingen en de werelden van geest in de kosmische ruimte aanschouwen. Dan worden we vrij van dat wat anders speelt in onze egoïstische impulsen, die de oorspronkelijke oorzaak zijn van alle bekrompenheid en ruzie op aarde. Daarom is de meest zekere weg om de hoge idealen van ons antroposofische leven te bereiken, van tijd tot tijd onze blik te richten op de sterrenwerelden en hun spirituele gidsen en leiders, de hiërarchieën... Alleen moeten we leren het indrukwekkende schrift te lezen dat ons gegeven is in de vormen en bewegingen van de hemellichamen. lichamen - leren lezen hoe in werkelijkheid niet verschillende maar dezelfde spirituele wezens werken voor elk afzonderlijk individu op aarde - dat zij aan alle mensen toebehoren.

(De Geestelijke Wezens en de Hemellichamen, Helsingfors, Finland, lezing 10, GA 136)

Jonathan Hilton
4.3.2024
Astrosophie.nl